DE HERNIA INGUINALI CONGENITA.

THESES ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

QUAS, DEO JUVANTE, & Præside PETRO SUE, *Juniore, Collegii Præfecto, antiquo Scholarum Practicarum Anatomiæ & Chirurgiæ Professore, Regiæ Academiæ Chirurgicæ Consiliario, Academiarum Monspeliensis, Rothomagensis & Divionensis Socio, nec-non in generali Parisiensi præfecturâ Chirurgo ordinario*, Vices-gerente *M.* PETRI DE LASSUS, *Artium & Chirurgiæ Magistri, antiqui Scholarum Practicarum Anatomiæ & Chirurgiæ Professoris, Regiæ Academiæ Chirurgicæ Consiliarii, nec-non Serenissimarum Galliæ Principum Chirurgi primarii, tueri conabitur* PHILIPPUS-JOANNES PELLETAN, *Parisinus, Artium Liberalium, in præclarâ Parisiensi Universitate, Magister, nec-non Nosocomii Parisiensis, dicti* l'Hôtel-Dieu, *Chirurgus internus, Theseos Auctor.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Sabbati 21ª mensis Octobris, A. S. H. 1775, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam.

PRO ACTU PUBLICO ET MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii Typographi, viâ Cithareâ.

M. DCC. LXXV.

D. O. M.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

De Herniâ inguinali congenitâ.

VARIAS inter, quibus humanum genus opprimitur, ægritudines, frequentissima præsertìm Hernia. Quæcumque enim sit vitæ ratio, hujus-ce calamitatis periculum omnibus imminet. Si duri labores, ponderum moles, lapsus, equitatio, saltus, clamores, tubarum inflatio, vomitus, partus, fæcum alvinarum ejectio, omnis demùm generis violentæ exercitationes ad validos impellunt nixus, indè simultanea diaphragmatis & musculorum abdominalium contractio, quâ urgentur intestina

& per loca minùs resistentia adiguntur: vita quoque mollis & otiosa corporis & alvi obesitatem parit, sicque partium abdominis continentium in contentas renixu imminuto, hæ solo ferè suo pondere è sede suâ dilabuntur, & quâ datur prorumpunt. Indè quoque est cur in cœnobitis quibusdam, qui victu pingui & oleoso utuntur otiosi, Hernia sæpiùs occurrit; quod ab aere humido, potu aquoso, &c. quoquè contingit.

His adventitiis causis, quarum ultimæ prædisponentes, illæ verò determinantes nuncupari debent, eæ adscribendæ sunt quæ à corporis fabricâ communi aut peculiari repetuntur: hocque sub respectu considerandum venit, nonnunquàm ex testium situ, tunicæque vaginalis dispositione quâdam, herniam statim ab ortu aut paulòpost protrudi; quæ si in tenerâ ætate non reponatur, per totam vitam remanet insanabilis.

Hæc herniæ species, quam *congenitam* vocant, ab aliis distinguitur testis & intestini contactu aut etiam cohæsione. Quamobrem ibi ruptum fuisse peritonæum perperàm credebatur (1). Morbi igitur illius naturam & causas, à recentioribus præcipuè per Anatomiam indagatas, exponere fert animus.

Testis in fœtu regionem lumborum occupat, sub renibus, ante musculum *psoam*, propè *rectum intestinum*, saltèm ad latus

---

(1) « Mihi evidens est, inquit D. *Sharp*, peritonæum, licet primo » viscerum exitu elongetur, posse tamen deinde dilacerari; intestinum » enim & omentum sacco in eodem cum teste inveni; quod, si perito- » næo involuta fuissent, videre non potuissem. » *Remarq. Critiq.* p. 4.

Eadem erat sententia celeber. *Hunteri*, anno 1748: cùm enim duas in cadavere hernias incideret, partes eruptas testis in contactu dextrorsùm vidit, sinistrorsùm verò hernia peculiari in sacco continebatur; undè peritonæum ad dexteram partem necessariò dilaceratum fuisse pro certo tenuit. *Mém. de Chir. par Arnaud*, T. I.

dextrum ſitus (2) : hujus forma eadem eſt ac in adulto, directioque ſuarum partium reſpectiva eadem ; mutabilis tamen, cùm laxè tantùm muſculo *pſoæ* retrorsùm adhæreat.

Epididymis tortuoſum vas, flexibusque variis veluti varicoſum corpus, à parte teſtium exteriore & poſteriore emergit : deindè minùs flexuoſum, fit ſimplex canalis nomine *deferentis* notus, qui juxtà epididymidis directionem, non verò ſurſùm, ut in adulto, progreditur. Suprà vaſa iliaca, muſculumque *pſoam* tranſit & ad baſim glandulæ proſtatæ, veſicam inter & ureterem, accedit.

Teſtes in cavo peritonæi, ut alia viſcera abdominis, contenti ſanguinem ab aortâ recipiunt & in venas cavam aut emulgentes refundunt. Nervi à plexu renali & meſenterico maximo naſcuntur. Hæc vaſa, quæ ſola *funiculum ſpermaticum* efformant, tunc flexuoſa, deindè, cùm teſtes deſcendunt, extenduntur.

Subſtantia quædam celluloſa, *Huntero teſtis gubernaculum* vocata, ab inferiore illius organi parte, cui adhæret, per annulum ad ſcrotum pertingit. Ibi tenuior in membranam adipoſam deſinit, nec utriusque certi ſunt limites.

---

(2) Hæc eſt quoque teſtium in animalibus ſedes, quæ ab antiquis non fuit ignorata. V. *Ariſt.* Hiſtor. Anim. L. III, C. 1. *Pline*, L. XI, n° 49. Atque etiam in fœtu humano olim deſcripta fuit ab *Hildano*, Cent. II. Obſerv. 59. Deindè ab *Hyeſchele*, Diſſert. fœtûs, p. 56. A *Ræder.* de Art. Obſtret. p. 100, &c. Hunc ſitum annuntiavit Illuſtr. *Haller*, in Opuſculis Pathologicis, p. 53, & ſeq. & longiùs clariùſque in Elem. Phyſiol. deſcripſit, T. VII, p, 412. Attamen ſitum teſtis in abdomine omnesque circumſtantias nemo accuratiùs delineavit quàm *Hunterus*. V. *Mem. de Chirurg. Arnaud*, T. I, *de la Hernie de naiſſance*.

Hanc ſubſtantiam muſcularem, forſan muſculi *cremaſteris* proceſſum dicit *Hunterus* (3). Nobis verò per-diligenter inquirentibus, in nuperrimis repetitisque diſſectionibus, cellulosa parùmque vaſculoſa evidentèr apparuit. In quadrupedibus muſculoſa & à cremaſtere reipsà oriri videtur; undè forſan Celeber. *Hunteri* nimiùm generalis aſſertio. Aliquid huic ſimile ſubſtantiæ in ſexu fœmineo reperitur, ligamentum ſcilicet teres uteri exteriùs deſcendens: an indè in puellis Herniæ per annulum frequentiores?

Teſtes involvuntur peritonæo antrorsùm & ad latera: retrorsùm muſculo pſoæ adhærent. *Gubernaculum* quoque peritonæo contegitur. Vaſa ſpermatica, canaliſque deferens in membranâ adiposâ poſteriore recondita latent.

Septimo circiter conceptûs menſe, peritonæum in annulo reflectitur, ita ut fiat parva cavitas quam facilè deleas ſursùm attollendo, augeas verò, ſi ſcrotum inferiùs attrahas (4). Hæc cavitas ad teſtem recipiendum deſtinata, fit amplior, ſimul ac is in ſcrotum deſcendit, quod quidem tempore indeterminato advenit: ſæpè enim versùs ſeptimum menſem in abdomine continetur, & inter octavum & nonum jacet in ſcroto.

Quandoque ab annulo obſiſtente ſiſtitur teſtis, ibique per totam vitam remanet (5), aut ſaltèm difficilè ultrà progreditur,

---

(3) *Arn. Mem. de Chir.* T. I, p. 68.

(4) Hunc peritonæi proceſſum & herniam ſubſequentem vidit Joſephus *Duvernay*, vitioque naturæ errantis vertit, quod antè ipſum Clar. viri *Fab. Hildanus*, *Graff. Swammerdam*, *Nuck*, apprimè cognoverant. V. *Diſſert. alvi laxitas in hernioſis Ileum prœcavet.* an. 1721, & paraphr. D. *Reneaulme*, an. 1726.

(5) Th. *Barthol.* Anat. p. 108, pro tumore teſtis curatus fuit. *Marchett.* Obſerv. 58.

nec finè acerbo doloris fenfu; tandèm non raro in abdomine latuit & abeffe creditus eft (6). Cùm autem teftis annulo propior eft, *gubernaculum* jam in fcrotum pervenit, locumque à tefte occupandum, fi fas fit dicere, præparat; poftea minuitur & tandèm evanefcit.

A refpiratione, mufculorumque abdominis motu, teftium defcenfum pendere ab Illuftr. *Hallero* perperàm creditur, cùm fæpè fæpiùs antè partum in fcroto jaceant. Peritonæum extenfionis, modò lentè fiat, maximè capax teftes in fcrotum fequitur, ibique eorum *tunica vaginalis* immeritò, fi quidem tantùm teftis anteriorem tegit faciem, dicitur (7).

Hæc tunica continuâ ferie ex cavo abdominis in fcrotum pervia eft, hujusque oftium fubftantiâ mucosâ malè claufum fubindè coarctatur, cùm jam teftis in fcrotum receptus eft. Poteft autem apertum remanere, quod haud frequenter in homine, in quadrupedibus verò conftanter, obfervatur. In his tamen, quia prono vitam degunt abdomine, Hernia per annulum rara, cùm è contrà in homine, *cui os eft fublime*, frequentiffima fit.

Si tunicæ vaginalis non occludatur cavitas, facilè poterit pars aliqua inteftini ad infimum fcrotum delabi, & exfurget Hernia *congenita* cujus exempla varii commemorant auctores, inter quos prior incedit *Mery* nofter (8).

---

(6) *Paré*, Lib. VII. *Riolan.* Anat. L. II, Cap. 35. *Mart. Scrurigius* de fpermatologiâ, Hift. Medica. Quæft. IV.

(7) Hanc perfectè delineavit difpofitionem Al. *Monroo*, dicendo à tefte tunicam vaginalem poffe feparari, ita ut fit integra & in illâ teftem non contineri pateat. *Effais de la Société d'Edimb. T. V, p. 329.*

(8) Cùm herniæ fectionem inftitueret Celeb. *Mery*, omentum tefti fortiffimè adhærens invenit; rupturam verò facci herniæ ficut & tu-

Ex dictis Herniæ congenitæ elucescit generatio. Patulus sub renibus peritonæi processus expectat testem, invitatque aperto ostio; testis ex solitâ lege deorsùm pulsus urgetur & descendit in scrotum. Eâdam viâ sequuntur intestina, modò à minimâ vi depressa fuerint. Itaque statim ab ortu Hernia congenita apparet, quod evenit, vel ob testem annulo non cedente residem, nondùmque in scroto degentem, vel etiam ob tumentem hydrocelem, ætate jam provectâ: mobilis hernia in ventrem facilè reponitur, leviori conatu iterùm mox elapsura: sæpiùs quoque inter se conglutinatis testi tunicæque vaginali

---

nicæ vaginalis impossibilem pro certo tenuit, processûsque naturalis peritonæi, ut reperitur in animalibus, necessitatem & proindè herniam congenitam agnovit. *Mém. de l'Acad. des Scien. an.* 1701, *p.* 283. Duas quoque hernias congenitas, structuramque fœtûs undè oriuntur, vidit & specialitèr descripsit Illustr. *Haller* in Opusc. Path. p. 53, & seq. hujus observationibus permotus, nihil nisi peritonæi rupturam, ut testis & intestini in herniâ contactus intelligatur, olim subsentiens Celeber. *Hunterus*, partium fœtûs herniæque subsequentis accuratissimam dedit descriptionem. Hanc cum notis pretiosissimis celeb. *Arnaud* volumini primo commentariorum sub titulo *Mémoires de Chirurgie*, inseruit. Lond. 1768, 2 V. de Herniâ congenitâ, quo tempore suas publicè demonstrabat inventiones Celeb. *Hunterus*, libellum quoque edidit D. *Pott*: undè inter utrumque de inventionis gloriâ lis orta est: jurè tamen Celeber. *Mery*, deindè Illustr. *Hall.*.tribuitur. Hanc quoque materiam Celeber. Al. *Monroo* in Edimburgi Societatis scriptis clarissimè tractavit, T. V, p. 329, & seq. ex eo tempore inauguralem optimam dedit dissertationem *Lobstennius*: *De herniâ congenitâ in quâ intestinum in contactu testis est*. Argent, 1771. Hoc in pari dissertatione tantùm exposuit subjectum D. *Oehme*: *De Morbis recens natorum Chirurgicis*, *Lipsiæ*, 1773. Et nos ipsi, sivè in cadaveribus, sivè dùm sectio chirurgica ab Illustr. D. *Moreau* instituta fuit, omentum aut intestinum cum teste juncta multoties vidimus: nec ignorabat has esse congenitas expertissimus Magister, pluresque sese antè vidisse nobis affirmavit. Sic partium structurâ, & his multiplicibus, sed non solis, exemplis, deniquè auctoritate herniarum congenitarum existentia illustratur.

adhæret; aliquandò ad annulum, presentiâ testis strangulari potest (9); tandem teste in abdomine retentó, una aut altera obliquè hujus descendentis columna, partibus proruptis extensa, iis anterior imminebit (10).

Quæcumque autem sit Herniæ congenitæ causa, solum intestinum primitùs in tumore continetur: omentum deinceps subrepit (11); tùm ipsa etiam vesica, quæ extrà Herniæ saccum ad latus tumoris internum posita est (12).

---

(9) Tali herniâ laborabat D. *Malaval*, D. M. P. testis propè annulum adhærens, hernia in scrotum descendebat. V. *Mem. de Chir. Arnaud*, T.I. p. 77.

(10) Hujus dispositionis duo sunt exempla nobis nota, quorum primum ab illustr. *Hallero*. » In homine adulto, inquit, vidi in utroque » latere arcum, nempè columnam internam & superiorem tendinis » obliquè descendentis, ex situ suo motam & in arcûs speciem flexam, » qui multò solito crassior, anterior imminebat intestini voluminibus » per processum peritonæi elapsis. . . . . Testes in inguine retenti. . . . . » Atque non-nihil retinentes de infantili fabricâ, firmiter adhæserant. » Huic loco. V. Opusc. Pathol. p. 57.

Alterum exemplum ab illustr. Magistro D. *Moreau* nobis proponitur. Ob accidentia strangulationis hernia incisa fuit: intestinum & testis in contactu, à columnâ internâ tendinis obliquè descendentis valdè extensa, tegebantur.

(11) Omentum in herniosis incisis ter aut quater testi adhærens vidimus. Prætereà nuperrimè in cadavere hominis quadraginta annos nati, omentum in tunicâ vaginali cum teste contentum nobis ostendit condiscipulus noster & amicus *Lheritier*; eamdem herniam congenitam vidit & agnovit M. *Fabre*.

(12) Tale refert exemplum in horto regio Professor celeber. *Mertrud*: errore incisa fuit vesica. Prætereà in cadavere D. Goutard *Vernon*, Canonici, vesica herniam congenitam concomitans, plures calculos continebat.

Hernia in infante recens nato obvia ſtatim reducatur & ope faſciæ ex telâ paratæ, ut teſtis vitetur compreſſio, contineatur. Si teſtis adhuc ad annulum ſedeat, rejicienda prorsùs eſt omnis ligatura. Herniâ repoſitâ diùque contentâ, tunicæ vaginalis oſtium coarctatur, tumorque in perpetuum evaneſcit, imprimis ſi decumbat infans in latus herniæ oppoſitum. Si verò ob tumentem hydrocelem hernia nondùm in inguine promineat, nihilominùs aquâ abdominis in cavum priùs repulsâ, faſcia applicanda eſt. Cùm demùm à teſtis ad annulum morâ herniæ metus incutitur, expectandum donec in ſcrotum deſcenderit, ut faſciatio, quæ priùs moleſtam ageret compreſſionem, fiat ſalubris.

Hernia congenita in homine adulto occurrens reducenda eſt, ſi ab omni nexu libera, & ope faſciæ cohibenda: curatio radicalis tunc aut impoſſibilis aut ſaltèm rariſſima. Si verò partium conglutinatio reductioni propoſitæ obſtet, tunc, ne tumor in majorem increſcat molem, faſciâ quam *ſuſpenſoriam* vocant, fulciendus eſt.

Si ob teſtem in inguine retentum ſtranguletur hernia, is in interiora abdominis repellatur (13), herniaque faciliùs repoſita *bracherio* contineatur. Si autem teſtis extrâ annulum poſitus, vicinis partibus adhæreſcens, nèc in abdomen reduci, nèc in ſcrotum detrudi queat, media adversùs ſtrangulationem primùm adhibenda, hisque irritis, ſectio herniæ inſtituenda.

---

(13) Poſitio teſtis in abdomine nullius cauſa eſt damni; è contrà ſecundùm Gaſp. *Bauhin.* animalia quæ teſtes in abdomine reconditos habent, ſunt ſalaciora. V. Theatr. Anat. p. 180, de teſtibus.

Vidi hominem teſticondum multâ prole magis quàm pecuniâ ditatum, inquit *Synnabalus*.

Incisâ cute, solutâ strangulatione, prolapsæ partes in sedem pristinam compellantur; si verò intestini cum tunicâ vaginali aut teste occurrat concretio, digito vel scalpelli manubrio diducenda, aut etiam, si res postulat, ipso scalpello cum notis cautionibus utendum.

Aliquoties testis & intestinum ità sibi firmiter adhærent, ut nullâ arte possint separari; hoc in casu ad incarcerationis solutionem industria omnis dirigatur, deindèque vulnus cum congruenti abstersione deligetur, & tandem negotii reliquum naturæ committatur.

FINIS.